

**ПЕТРО
ГРИГОРЕНКО.
РАДЯНСЬКИЙ
ГЕНЕРАЛ, ЯКИЙ
СТАВ
ДЕСИДЕНТОМ**

Петро Григорович Григоренко народився в селі Борисівці (тепер Запорізька область). Служив у Червоній армії на Далекому Сході, в 1942-1945 рр. командував дивізією. Брав участь у радянсько-німецькій війні у 1941–1945 роках. У 1945-1961 рр. - викладач Військової академії імені Фрунзе (Москва).

**П. Григоренко з сім'єю:
дружиною Зінаїдою та сином
Андрієм**

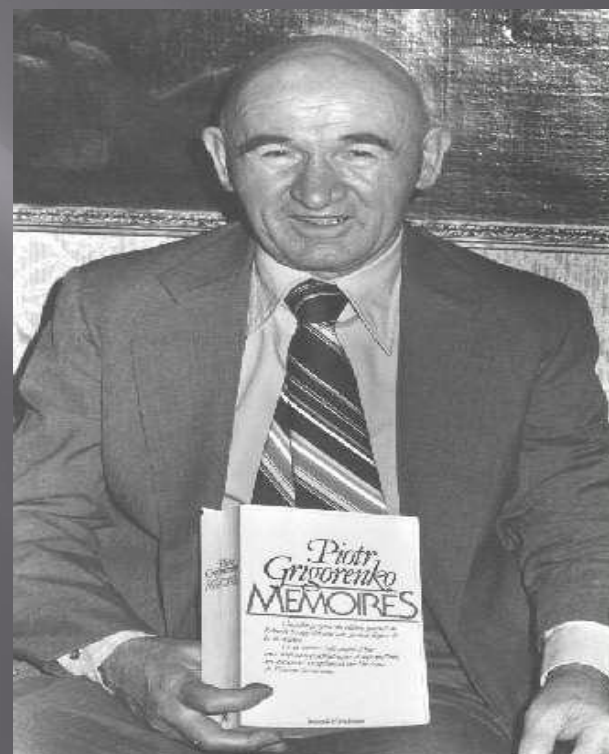

7 вересня 1961 року Григоренко виступив на партконференції Ленінського району м. Москви проти нового культу – культу Хрущова.

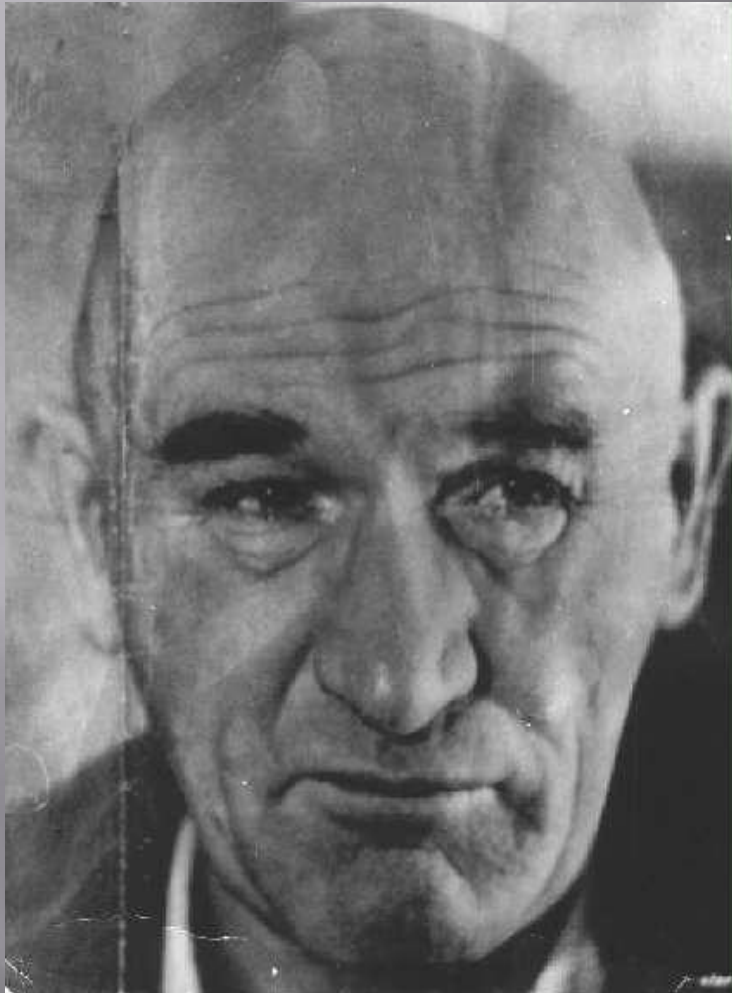

Григоренка позбавили депутатського мандату, а у 1961 р. усунули від викладання у Військовій академії. 1 лютого 1964 генерала Григоренка заарештували. На прохання «розкаятися» й відмовитися від суду, він відмовився. У липні 1964 року Петро Григорович був направлений на примусове "лікування" в Ленінградську спеціальну психіатричну лікарню, а 29 серпня того ж року постановою Ради міністрів СРСР позбавлений усіх нагород, пенсії, розжалуваний у рядові та виключений з партії.

Доктор воєнно-історичних наук генерал Григоренко 1967 р. написав історико-публіцистичний памфлет "Приховування історичної правди – злочин перед народом!".

Починаючи з 1968 року, ініціював дискусії про необхідність надати дисидентському рухові, що виникав, організаційної форми. Був гарячим прихильником створення правозахисного комітету. 1968 р. був присутній на демонстрації кримських татар на Старій площі перед будинком ЦК КПРС і зажадав, щоб його затримали разом із ними. Влітку 1968 збирав дані про порушення прав кримських татар, які намагалися повернутися в Крим із місць заслання, підготував інформацію про це для західних кореспондентів.

1969 був заарештований у
Ташкенті і був визнаний
неосудним. **1970** був
спрямованим на примусове
лікування в Черняхівську
психлікарню. **1974**
Московський міський суд
виніс ухвалу про припинення
примусового лікування.

Петро Григоренко, як ніхто інший, порушив питання про національне гноблення в СРСР. Його виступи на захист євреїв, месхів, вірмен, німців, чеченців та багатьох інших, його боротьба за право корінних мешканців Криму жити на рідній землі зробили його не тільки героєм волелюбного кримськотатарського народу, а й перетворили Петра Григоренка у символ боротьби за справжню рівноправність народів.

У листопаді 1977 Г. одержав дозвіл на піврічну поїздку у США для лікування і виїхав з СРСР. Указом

Президії Верховної Ради СРСР від 1978 був позбавлений радянського громадянства "за дії, що ганьблять звання громадянина СРСР".

Дізнавшись про це, дав у Нью-Йорку прес-конференцію, де сказав, що це – найсумніший день у його житті: "Мене позбавили права померти на Батьківщині".

П. Григоренко з сім'єю під час еміграції

**В еміграції Петро
Григоренко
продовжував
громадянську
діяльність.**

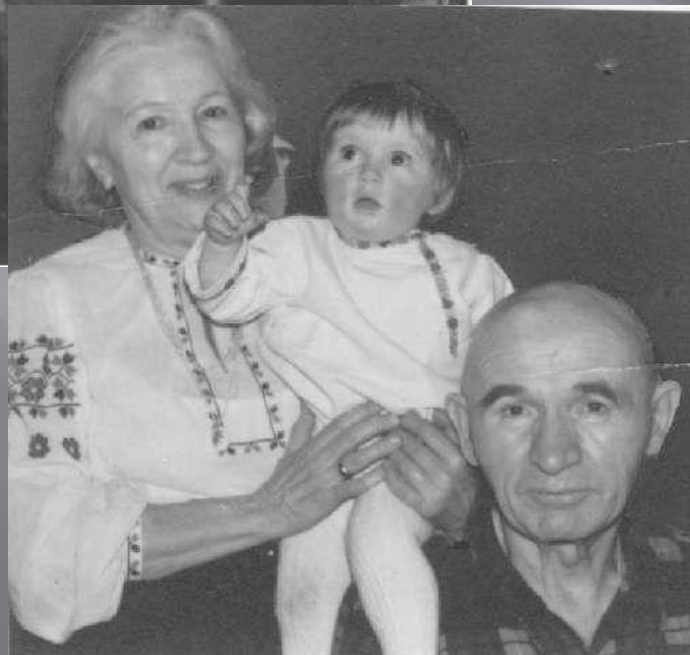

Best wishes to General Grigorenko --

Jimmy Carter

**Згодом остаточно відмовився
від комуністичних поглядів,
став членом української общини
у США, православним віруючим**

Помер Петро Григоренко 21 лютого 1987 року.
Похований на українському цвинтарі Баунд Брук у Нью-
Джерсі. Генерала ховали у парадній формі, з усіма
відзнаками, офіцерськими почесностями; труна була вкрита
українським прапором. У його могилу кинули грудку
української землі.

